

Η Ημερήσια Έκδοση στο Διαδίκτυο

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
Ημερήσια Πολιτική και Οικονομική Εφημερίδα

Σάββατο, 10 Μαρ. 2001 - (ΑΡΧΕΙΟ)

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ ENGLISH EDITION

Τίτλοι Ειδήσεων

Πολιτική

Οικονομία & Αγορές

Μόνιμες Στήλες

Ελλάδα

Κόσμος

Πολιτισμός

Αθλητισμός

Δικαστική σφήνα στις σχέσεις ΗΠΑ - Γερμανίας

Του Κώστα Αργυρού

Η συμφωνία που είχε υπογραφεί τον περασμένο Ιούλιο μεταξύ των εκπροσώπων της γερμανικής βιομηχανίας και οργανώσεων των ΗΠΑ, οι οποίες εκπροσωπούσαν τους καταναγκαστικά εργασθέντες κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, είχε χαιρετιστεί σαν ένα σημαντικό βήμα για την αποκατάσταση ενός ιστορικού χρέους αλλά και για τη βελτίωση των σχέσεων Ουάσιγκτον και Βερολίνου.

Όσα από τα θύματα του Τρίτου Ράιχ και της δολοφονικής λογικής του περί «εργασίας» ζουν ακόμα, αποκτούσαν δικαίωμα μιας αποζημίωσης με περισσότερο ηθικό, παρά υλικό περιεχόμενο. Οκτώ μήνες μετά, επιβεβαιώνεται και σε αυτή την περίπτωση το ρητό πως «ό,τι λάμπει δεν είναι χρυσός».

Η ατίθαση δικαστής

Η απόφαση της δικαστού Σίρλεϊ Κραμ, από τη Νέα Υόρκη, να μην απορρίψει τις ξεχωριστές αιτήσεις αποζημιώσεων θυμάτων του ναζιστικού καθεστώτος κατά γερμανικών τραπεζών, μπορεί να προκαλέσει τη «λύπη» του αμερικανικού υπουργείου Εξωτερικών, αλλά απέδειξε ταυτόχρονα ότι το κεφάλαιο αυτό δεν έχει κλείσει, όπως θα επιθυμούσαν οι πολιτικές ηγεσίες των δύο χωρών. Οι γερμανικές επιχειρήσεις θεωρούσαν ως προϋπόθεση για την καταβολή του ποσού των αποζημιώσεων την εγγύηση ότι δεν θα βρεθούν αντιμέτωπες στο μέλλον με νέες μεμονωμένες αιτήσεις για αποζημιώσεις. Η απόφαση της Αμερικανίδας δικαστού, η οποία αρνήθηκε να συμμορφωθεί με σχετική σύσταση της αμερικανικής κυβέρνησης, θέτει υπό αίρεση τη «συμφωνία».

Και μπορεί μερίδα του χθεσινού συντηρητικού Τύπου της Γερμανίας να «έσταζε χολή» κατά της κ. Κραμ, αλλά και η γερμανική πλευρά έχει μερίδιο ευθύνης γι' αυτό το «βήμα προς τα πίσω», όπως χαρακτηρίζονται οι τελευταίες εξελίξεις.

Η γερμανική βιομηχανία, όπως επισημαίνει και η δικαστής, δεν έχει κατορθώσει να συγκεντρώσει το ποσό που είχε αναλάβει υποχρέωση να καταβάλει, ύψους 5 δισ. μάρκων, και για τη συγκέντρωση του οποίου είχε συσταθεί ένα ειδικό ταμείο. Πανικόβλητη σχεδόν η συντηρητική Frankfurter Allgemeine Zeitung ζητούσε, χθες, από τις επιχειρήσεις να μαζέψουν άμεσα το 1,4 δισ. που λείπει, προκειμένου να μην ανοίξει και πάλι νέος κύκλος διαπραγματεύσεων για το ζήτημα. Ο επιτετραμμένος της γερμανικής κυβέρνησης στις διαπραγματεύσεις φιλελεύθερος Οτο φον Λάμπσντορφ απεύθυνε ανάλογη έκκληση μετά την έκτακτη συνάντησή του με τον Γερμανό καγκελάριο Γκέρχαρντ Σρέντερ. Ο Τύπος και οι πολιτικοί της Γερμανίας στο σύνολό τους αντέδρασαν συγκλονισμένοι από αυτή την εξέλιξη, αφού προφανώς θα προτιμούσαν η υπόθεση αυτή να «τελειώσει». Προς το παρόν, κάτι τέτοιο δεν διαφαίνεται στον ορίζοντα. Ίσως όμως να

μην μπορούσε να γίνει διαφορετικά. Όταν κάποιοι προσπαθούν να κλείσουν ιστορικές πληγές καθοδηγούμενοι από μια λογική εμπορικής συναλλαγής, είναι μάλλον φυσιολογικό η Ιστορία να τους εκδικείται.

Όπως σημειώνουν κάποιοι πιο ψύχραιμοι παρατηρητές, το πρόβλημα δεν είναι απλώς η στάση της δικαστού. Από τη στιγμή που πολλές επιχειρήσεις της Γερμανίας υιοθέτησαν τη λογική του παζαρέματος ήταν λογικό η συμφωνία, που είχε πανηγυριστεί τότε ίσως και υπέρ το δέον, να τεθεί κάποια στιγμή υπό αμφισβήτηση.

Οι αμερικανογερμανικές σχέσεις επιβαρύνονται έτσι πρόσθετα και αναπάντεχα. Οι δύο κυβερνήσεις δεν φέρνουν εκούσια ευθύνη γι' αυτό.

Σίγουρα μπορούν να κατηγορηθούν για αμέλεια, η οποία οφείλεται στη μάλλον υπερβολική εμπιστοσύνη που έδειξαν στους εκπροσώπους της ελεύθερης αγοράς. Οι πρώτες δηλώσεις κυβερνητικών αξιωματούχων και στις δύο πλευρές του Ατλαντικού δείχνει δυστυχώς διάθεση να μην εγκαταλειφθεί αυτή η λογική.

[[Τίτλοι](#)] [[Πολιτική](#)] [[Οικονομία](#)] [[Μόνιμες Στήλες](#)]
[[Ελλάδα](#)] [[Κόσμος](#)] [[Πολιτισμός](#)] [[Αθλητισμός](#)]

[[Σύνταξη](#)] [[Webmaster](#)]
